

ئۆگۈستىن: بەلای كەمەوۈ تۆلەوۈ تى دەگەى كە ھەموو شتېكى رەنگى دەبىنرى و ھەموو دىتراۋىكىش رەنگى ھەپە، ئەم ھەردوۈ وشەپەش بە تەواۋەتى ئەركىتى نېشاندى جىباۋازبان لە يەكتى ھەپە و دەردەپرن.
ئەدىۋات: بەلى.

ئۆگۈستىن: دواتر چۆن دەپى، ئەگەر بەو پېتودانگە و بەو شىۋازە ھەر وشەپەك ناۋىك و ھەر ناۋىك وشەپەك بېت، ئەنجا لە ھەمان كاتدا ئەگەر ئەو دوو ناو، ھەردوۈ وشەكە، واتا ناو و وشە ئەركىتى دەستىشانى كىردنى لە يەكتى جىباۋاز دەرىخەن؟!

ئەدىۋات: ئەو لەلام پوۋنە كە دەكرى ئەمە واپى، بەلام من چاۋەپى بەلگەى ساغ كىردنەۋەت لى دەكەم چۆن ئەمە واپە؟

ئۆگۈستىن: تۆ دەزانى، وەك من مەبەستە، چى بەھۆى دەپرىنى دەنگ و بەكۆمەكى دەستىشان كىردن پەپدا دەپى، ئېتر بەرگۆى بەكەۋى بۆ ئەۋەى ھەستى پى بەكرىت، يان بېى بە كەرەستە و بابەتى ھۆش بۆ ئەۋەى بتوانرى بزائرى.

ئەدىۋات: بەلى.

ئۆگۈستىن: ئېتر دوو پوۋداۋ دېنە بەردەم كاتىك ئېمە بەجۆرىك لەو دەنگ و دەپرىنە دەپخەپنە بەرچاۋ.

ئەدىۋات: ئەمە واپە.

ئۆگۈستىن: ئايا وشە بە شتى يەكەم و ناو بە شتە دوۋەمەكە دەگوترى و وشەى كىردار (قىرىبا) لە وشەى توۋش بوۋن و وشەى ناو (نومىنا) لە زانېن و ناسىنەۋە و يەكەمىان بەپى بېستى (گۆى) و دوۋەمىان بەپى دەروۋن (گىبان) دەكرى ناۋبېرىن؟

ئەدىۋات: من ئەمەت بۆ دەسەلمېنم ئەگەر بېتو بەلگە

سانت ئۆگۈستىن:

دەربارەى مامۇستا

لە ئەلمانىيەۋە: د. ھەمىد ەزىز
(زانكۆى سەلاھەددىن - كۆلىرى ناداب)

(۲ - ۳)

ئەدىۋات: ھەروھە و بەلكو، بە تايبەتى، كەوابوو، بەلام... تاد.

ئۆگۈستىن: مەبەستت ئەوھەپە كە ھەموو ئەوانەى دەرت برىن گشتيان ناون؟

ئەدىۋات: بەھىچ جۆرىك نە.

ئۆگۈستىن: ئايا وا بۆت دەرناكەوى دەربرىن و قسەكەى من راستودروستە كە دەلېم: «ھەموو ئەوانە، كە تۆ دەرت برىن»؟!

ئەدىۋات: ئەوپەرى راستە. من تى دەگەم، ئىستا تۆ بە شىۋازىكى جوان بۆت روون كىردمەو، من چەند ناۋىكەم ھېناو، ئەگەرنا قسەكەم «ھەموو ئەوانە» راست نەدەبوو، بەلام من ھەر لەو بە گومانم، قسەكەت راستە- وەك من بۆى بچم، چونكە چوار نامرازى پىۋەندىيەكە چەند وشەيەكن و من نكولى لەو ناكەم، ئىتر بۆيە ئەو قسەيە (ئەمە گشت) راستە، چونكە ئىمە ھەروھە دەبىترىن: «گشت وشەكان». ئەگەر لىم بېرسى: لە چ بەشىكى دەستەواژەدا وشە ھەيە، لە ۋەلامدا دەلېم: لە ناۋدا. دەكرى ئەمە ئەو ھۆكارەبى بۆچى راناۋ دەخىرتە پال ناۋەو، بەو پىۋدانگە دەربىنەكەى تۆ راستودروستە.

(۱۴) **ئۆگۈستىن:** راستە ئەمە زىنگى و تىزىر كىردى ھىزىيە، بەلام تۆ خۆت بە ھەلە بردوۋە. ئىتر بۆ ئەۋدى ھىچى تر خۆت بە ھەلە نەبەى، ئەۋپەرى ئاگادارى ئەمە بە كە من دەلېم، ئەگەر بىتو بەگشتى ئەمە لە توانايى مندا بى وەك دەخۋازم دەرى بېرم، بە وشە قسە لە وشە بىكەى وەك ئەۋە ئالۆز و سەختە كە پەنجەكان بچنە ناۋىكە و بىانخورىنى، جگە لەۋدى ئەو كارە دەكات، بە دەگمەن نەبى كەس ناتوانى بزانتى كام قامكە ئەۋدى دىكە دەخورىنى و كامەيە ئەۋدى دەخورى.

ئەدىۋات: سەبىر كە، من بەدل و گىيان لەلەى بابەتەكەم، ئەۋ نمونەى تۆ ھېناوتەۋە، ئەۋپەرى سەرنجى راکىشام.

ئۆگۈستىن: بەدلنىيايىۋە وشەكان لە دەنگ و پىستەۋە پىككەين.

ئەدىۋات: ئەمە وايە.

ئۆگۈستىن: با ئىمە بەشىۋەبەكى تايبەتى لەلەى بەرزترىن دەسلەلات كە زۆر لىمانەۋە نىكە، ھەلۋەستەيەك بىكەين و پەناى بەرىنەبەر. كاتىك سەحابە پاولوس گوتوۋيەتى: «لە مەسىح دا بەلئى، يان نە نەبوۋە، بەلكو تەنيا ھەر بەلئى» ھەبوۋە (كورنتە)

سانت ئۆگۈستىن

بەھىنئەۋە، چۆن مافى ئەۋەمان دەبىت ھەموو وشەيەك بە ناۋدا بىنئىن.

ئۆگۈستىن: ئەمە ئاسانە، من لەۋ باۋەردەم كە تۆ بىستوتە و دەستبەردارىشى نابى كە راناۋ Pronomen وشەيەكە كە جىگەى ناۋ دەگرىتەۋە، بەلام لەناۋ كەمتر شتەكە دىار و دەستنىشان دەكات، ئەمەش وەك من مەبەستەمە بلىم، ئەۋ پىناسەيەيە كە تۆ و پىسپۇرانى رىزىمان داۋتانەتە دەست: «راناۋ بەشىكى دەستەۋاژەيە كە جىگەى رىستەكە خۆى دەگرىتەۋە و راستە كەمتر، بەلام لەگەل ئەۋەشدا ھەر ئەۋ شتە دىار و دەستنىشان دەكات».

ئەدىۋات: من ئەمەم لە يادە و پەسندى دەكەم.

ئۆگۈستىن: كەۋاتە تۆ ئىتر دەبىنى بەپىي ئەۋ پىناسەيە راناۋەكان راستە و راست دەچنە ژىر بارى ناۋەۋە دەكرى تەنيا ھەر دەتوانن جىگەى ئەۋ بگرنەۋە، ئەگەر ئىمە بلىين: «ئەۋ پىساۋە، شا خۆى، ئەۋ ژنە، ئەۋ زىرە، ئەۋ زىۋە»، كەۋاتە: «ئەمە، خۆى، ھەر خۆى، ئەۋ» راناۋ. «پىساۋە، شا، ژن، زىرە، زىۋە» ناۋن كە بەھۆيانەۋە شتەكان بە تەۋەتتەر لە چاۋ راناۋ دىار و دەستنىشان دەكرىن.

ئەدىۋات: ئەۋ دەبىنم و دەيسەلېنم.

ئۆگۈستىن: ئىستا چەند نامرازىكى پىۋەندىم، بەدلئى خۆت، پى بلى:

(۱: ۱۹). نابی مروّف، ئەوی مەبەستە، ئەو پەسند بکات که چوار پیتی بەلّی «لە ئەلمانیدا دوو پیتە- وەرگیتی» که ئیمە گوتمان «بەلّی» «Ja» بەراستی لە ناخی مەسیح دایە، بەلّکو ئەو هەیه که بەهۆی ئەو چوار پیتەو دیار و دەستنیشان کراوە.

ئەدیودات: راست دەکەوێ.

ئۆگۆستین: ئیتر تۆ تیدەگە ئەو کەسە گوتووێت: بەلّی لە ئەودا بوو لەو پتری نەگوتوووە کە بەلّی وادەگەیهنی، چی لە ناخی ئەودا بوو. وەک ئەو هەیه ئەگەر بیگوتبا: چاکە کاری لە ناخیدا. دەبێ ئەو دەرپرینە لە هەموو رەوشە کە تەنیا هەر بەو جۆرە تی بگەشتی: چاکە کاری ئەو هەیه؛ «چی لە ناخی ئەودا بوو». ئیتر نابی ئیمە ئەو مەبەستمان بێ کە ئەو چەند بڕگەیه کە دەرمان بڕین کاتیک گوتمان چاکە کاری لە ناخی ئەودا بوون، لەو دابن، بەلّکو ئەو دەری دەپرن و ئامازە پین دەدەن لەو پیتا هەن.

ئەدیودات: من تی دەگەم و دەبەستەم.

ئۆگۆستین: بەو پیتە ئیتر روون و رەوانە کە هیچ جیاوازییە کە لەو هەدا نییە کاتیک دەگوتی: بەلّی بەو واتایە، یان بەلّی ئەو ناو دەبات کە لەودا هەبوو.

ئەدیودات: با ئەوپەری روون و ئاشکرایە.

ئۆگۆستین: هەر هەوا ئەو هەش روونە کە هیچ جۆرە جیاوازییە کە لەو هەدا نییە ئایا بگوتی «بەلّی» بەو واتایە، یان بەلّی ئەو دەلّی: چ لەودا هەبوو.

ئەدیودات: منیش لێرەدا هیچ جیاوازییە کە نابینم.

ئۆگۆستین: ئایا ئیتر تۆ دەبینی دەخوژم ئامازە بەچی

بەدەم و بەرەو کوێ بچم؟! **ئەدیودات:** بە تەواوەتی نە.

ئۆگۆستین: ئایا نابینی کە ناو ئەو هەیه بەهۆیە شتیک ناو دەبردی؟! **ئەدیودات:** با هیچ شتیک لەو پتر دلّیایی لێ ناکرێ.

ئۆگۆستین: ئیتر لەلات روونە کە «بەلّی» ناویکە، ئەگەر ئەو لە مەسیح دا هەبوو بکری بە «بەلّی» ناو ببری.

ئەدیودات: ناتوانم نکولێ لەو بەکەم.

ئۆگۆستین: بەلام ئەگەر من لیت بپرسم لە چ بەشیکێ رستەدا «بەلّی» هەیه، وەک من بۆی دەچم، تۆ نالیی

ناو، بەلّکو دەلّی وشە. ئەگەر چی کردەو ساغ کردنەو فیرمان دەکات کە ئەو خۆبشی ناویکە.

ئەدیودات: ئەوی گوتت راستە.

ئۆگۆستین: ئایا تۆ گومان لەو دەکەو بەشەکانی دیکەو رستە بەو جۆرە بن، هەر وەک ئیمە نیشانماندان کە ناو؟

ئەدیودات: نە، لەگەڵ ئەو هەدا دەبێ دان بەو هەدا بنیم ئەوان شتیک دیار و دەستنیشان دەکەن. خو ئەگەر دەرپاری ئەو شتانەو نامەکان دەرپان دەپرن لیم بپرسی: چ ناویک دەدریتە پال هەر تاکیک لەوان، واتە بەو هەدا هەر شتە ناوی پین دەبری، لە وەلامدا دەلّیم: بەگشت بەشەکانی رستە ناو دەبری کە ئیمە ناویان پین نالیین، بەلام وەک من دەبینم بە پیتی کاری ساغ کردنەو، دەتوانن بەو ناو بپرن.

(۱۵) **ئۆگۆستین:** ئایا ئەو بە هیچ شتیک ناپێت ناکات ئەگەر بپتو کە سیک دەرکەوێ و کردەو ساغ کردنەو کەمان پووجەل بکاتەو و بلّی گواپە دەبێ لە شتدا، نەک لە قسەدا ددان بە دەسلانی سەحابە کەدا (Apostel - یاوەرانی مەسیح - وەرگیتی) بنی، ئیتر بۆیە بنەمای قەناعەت هێنانە کەمان پتەو و قایم نییە وەک ئیمە باوەرمان کردوو. دەرکرا بەو جۆرە بوو پیت کە پاولۆس ئەگەرچی بەوپەری تەواوی بەراستی ژیاو و فیرکاری کردوو، بەلام بە کەمی لە دەرپرینەکانیدا سەرکەوتوو بوو. گوتووێت «بەلّی» لەودا بوو، بەتایبەتی ئەو خۆی پیتی لێ ناو کە لە گوتارداندا - لێهاتوو و شارەزا نەبوو.

«کورنتە ۱۲» (۱۱-۶). ئیتر بە باوەری تۆ چۆن پیتوستە ئەو گازندەیه پووجەل بکرتەو؟! **ئەدیودات:** من هیچ نازانم بۆ رووبەر و بوونەو، بۆیە تکات لێ دەکەم یەکیک لەوانەم بۆ سۆراغ بەکەو کە لە دەقەری وشەدا ئەوپەری شارەزابی و دانی پیدانرابی، بۆ ئەو هەدا پشە ئەستور بەو دەست رۆبشتوووییە تۆ بتوانی باشر بەرەو پیت بچێ.

ئۆگۆستین: بە کردەو و ئەوی راست بێ، وا بۆت دەر دەکەوێ کە ئەگەر مروّف ئەو دەسلانەو پشەگۆی خست، ساغ کردنەو بە تاییبەتی بێ سوود دەر دەکەوێ کە پشە راست بپیتەو، بەهەموو بەشەکانی دەستەواژە شتیک دەستنیشان دەکرت بەهۆیەو ناوی لێ دەریت و

به ناو دهكریت، ئەگەر ناوی هینرا، ئەمەش دەكری ئە چەند زمانیکی جیاوازدا ساغ بكریتەوه، چ كەسێك نكوئی لەوه دەكات؟! ئەگەر لە یۆنانییەك پیرسم ئیوه لە بهرانبەر و لە جیاتی: «كێ، دەخوایم، چاكەكاری نووسراو، و، هی، بەداخەوه» «ئامرازی پرسبار، كردار، راناو- ئاوه ئناو، ناوی بەرکار، پیتی پێوهندی: ئەوی پرسبار دەربارە ی ئەو بەشانی ی رسته بکات کە من ناوم هینان، لە قسە کەیدا راستی دەپیتکی، ئەمە نەدەکرا ئەگەر ئەو بەشانی چەند ناویک نەبوونایە. لەبەر ئەو هۆیە و پشت ئەستور بەو سەلمینە ساغ کەرەوهیە و بە پشتگوێ خستن و ولانانی دەسەلاتی رەوانبێژە شارهزاکان لەو کایەیدا، قسە کە ی پۆلس راستدروسته، کەوابوو چیتەر پتویست بە پرسین دەکات پشت بە چ کەسێک بیهستری بۆ ئەوی بكری بیروبوچوونە کەمان پیاوتری.

دەستەواژە، ناو، کردار، ناکردن

(١٦) **ئۆگۆستین:** ئیتر تەنیا هەر پیاوی تەمبەل، یان بێ شەرم لەبەردەم دەسەلاتەکاندا نەبێ، دان بەمەدا نانێ و نایسەلمینێ و ناتوانی هەمیشە بەردەوام لەسەر هەلوێست و رەوشی خۆی سووری و پیتداگری و مسۆگەری بکات. لە زمانی لاتینیدا کێ باشتەر دەبینی لە شیشەرۆن بەولاه Cicero، بەلام ئەم لە وتارە بەناوبانگەکانیدا کە بە چەند وتاریک «دژی قیریەکان» ناسراوه، ئامرازی پێوهندی «لەپیش Vor» بە «ناو» داناوه- دەكری ئەمە لەو جیگایە ناسراوه دا بە راناویش دا بئری- دوور نییە من بە باشی لەو برگەیه تێ نەگەم و لەوانەیه لەلایەن من، یان کەسانی دیکە لە بۆنە ی تردا بە جووتیکی تر ئەو برگەیه لیک بدریتەوه و شۆرقە ی بۆ بكری. ئیتر بزانه! شتیك هەیه، بە پیتی بوچوونی من هیچ دەرفەتی وەلامدانەوه و رەتکردنەوه ی نییە. مامۆستا بە ناوبانگەکانی هونەری وتار خویندەوه، بە تاییهتی ئەوه یان هیناوه و لەدواياندا ماوه تەوه کە رسته یهکی تەواوتی کە نا، یان نا بكری لە ناو و کردار پیک دیت، شیشەرۆن ئەو فۆرمە لە جیگایەکی دیاریکراوی نووسینە کەیدا بە «دەستەواژە» ناودەبات. خو ئەگەر کردارە کە لە کەسی سیتیەمدا بیت، ئەوه دەبێ ناوه کە نۆمینیە تیف (مەرفوع) بیت. بەو پیتی ئەوان

لەسەر هەقن. ئەگەر تۆ لەگەڵ من پیکهوه بیری کە پنهوه: ئیمە شتیك دەلین: پیاوه کە دانیشتوو، ئەسپه کە دەروات، ئەوه دەبینی و دەزانی کە ئەمانە دوو دەستەواژەن.

ئەدیوات: بەلێ.

ئۆگۆستین: تۆ دەبینی لە هەردووکیاندا ناو هەیه. لە یهکیکیاندا «مرۆف» لەوی تردا «ئەسپ»، هەر وهها کرداریش هەیه. لە یهکیکیاندا «دانیشتوو» و لەوی دیکەدا «دەروات».

ئەدیوات: بەلێ.

ئۆگۆستین: ئەگەر دواتر بگوتبا یه «دادەنیشی»، یان تەنیا هەر «دەروات». ئەوه تۆ لەسەر هەق بووی کە لیم پرسی کێ؟ چی؟ ئیتر من وەلام دەدا یه وه:

پیاوه کە، یان ئەسپه کە، یان زیندەوه، یان هەر شتیکی دیکە ی لەو جوړه. کەوابوو دەتوانین بەوه ی ناوه کە بخەینه سەر کردارە کە، دەستەواژەیه کی تەواوتی دەستگیر بێ کە دەكری نا، یان نا بكریت.

ئەدیوات: تێ دەگەم.

ئۆگۆستین: ئیستا ئاگاداری شتی تر بە کە ماوه، وای بو بچۆ کە ئیمە لە دووروه شتیك دەبینین و بە تەواوتی نازانین ئایا ئەو زیندەوه ره، بەر دیکه، یان شتیکی دیکه یه، بەلام من ئەگەر پیت بلیم: «لەبەر ئەوه ی ئەو مرۆقیك، ئەوه ئەو زیندەوه ره» ئایا من لەو قسە یه مەدا هەلە شه بیم نە کردوه؟

ئەدیوات: ئەوه پەری هەلە شه ییە. ئەوکاتە هەلە شه یی و قسە ی بێ سەر و بەر نە دەبوو، ئەگەر بتگوتبا یه: «ئەگەر ئەو مرۆقیك بیت، ئەوه ئەو زیندەوه ره.»

ئۆگۆستین: هەق بە تۆیه و ئیتر لە دەرپرینە کەدا «ئەگەر» بە دلەمە هەر وهها بە دلێ تۆشم، بەلام هەر دوو کمان لە قسە کە ی مندا «چونکە» مان پەسند نییە.

ئەدیوات: لەگەڵتدام.

ئۆگۆستین: ئیستا تەماشای بکە. ئایا ئەو دوو رسته یه، دەستەواژە ی تەواوتین: «ئەگەر پەسند» «چونکە پەسند نییە».

ئەدیوات: ئەوه پەری تەواون.

ئۆگۆستین: باشه کەواته ئیستا پیم بێژە، کامه لەویدا کردارە و کامه یان ناوه؟

ئەدیوات: وهک من دەبینم لەویدا «پەسند و پەسند

نېبیه» کرداران و وهک ناو ته نیا «ئه گهر و چونکه» هه به. **ئوگۆستین:** که وابوو به و پیتییه ههردوو نامرازی پیتوهندی ناو، ههروهک به تیروتهسه لی ساغ کرایه وه.

ئه دیودات: به و پیری تیروتهسه لیبیه وه.

ئوگۆستین: ئایا له تواناییتدا هه به که به پیتی ئه و ریتناییه خو، خو ت به ته نیا ساغی بکه یته وه، ئه وهی پیتوهندی به به شه کانی رسته ی تره وه هه به؟

ئه دیودات: به ئی:

(۱۷) **ئوگۆستین:** با بهرده وام بین ئیتر، ئیستا پیم بلتی، ئایا له و با وهره دای، وهک ناسراوه، هه موو وشه کان ناو و هه موو ناوه کان وشه ن و گشت ناوه کان دهنگن و دهنگه کان وشه ن؟

ئه دیودات: من هیچ جو ره جیا وازییه ک له دهنگ و برکه به و لاوه له نیوان ئه و اندا به دی ناکه م.

ئوگۆستین: منیش ئیستا هیچ ره خنه و گازنده یه کم نییه بیکه م، ئه گهرچی که سانیک هه ن که به پیتی ئه رکی ده ستنیشان کردن له یه کتری جیا یان ده که نه وه: ئیستا که له گه ل ئه وه شدا هیچ پیتوبست ناکات بیرو بو چوونیان بخریته ژیر تیشکی ساغ کردنه وه. به دلنیا ییه وه تو هه ست ده که یه که ئیمه گه یشتینه لای ئه و سیمبولانه، جگه له جیا وازی دهنگ، یه کتری ده ستیاویانه دیار و ده ستنیشان ده که ن و له گه ل هه موو به شه کانی رسته ی تر دا خو شیان ده ستنیشان ده که ن.

ئه دیودات: من تی ناگه م.

ئوگۆستین: ئایا تی ناگه ی که ناو به هۆی دهنگ (وشه) و دهنگ وشه به هۆی ناوه وه دیاری ده کړی و ده رده بر دړی، ته نانه ت به و جو ره که له نیوانیا ندا جگه له دهنگی پیته کان، هیچ جو ره جیا وازییه ک نییه، ئه وه نده ی پیتوهندی به ناوه وه هه به. ئیمه به تاییه تی قسه له ناوه کان ده که یه ن، ئه مه به و شیوازه له هه شت به شه رسته کاندای به دی ده کړیت و هه و ته که ی تر ناگرتیه وه.

ئه دیودات: من تی ده گه م.

ئوگۆستین: به ته واره تی ئه مه ئه وه به که گوتم: دهنگ «وشه» و ناو ده ستیاویانه یه کتری دیار و ده ستنیشان ده که ن و یه کتری ده رده برن.

ئه دیودات: من تی ده گه م، من پرسیا ریکم به بیردا دیت، مه به ست له وه چیه: ئه وان پیکه وه له گه ل به شه رسته کانی تر دا خو شیان دیار و ده ستنیشان ده که ن.

(۱۸) **ئوگۆستین:** ئایا پرۆسه ی به لگه هینانه وه ی پیتشو فیری نه کردین که گشت رسته به شه کان به ناو، ههروه ها به دهنگه کان ده گوتری، واته ده کړی به ناو، یان به دهنگ ناماژدی پین بدری و ده ربه بر دړی؟! **ئه دیودات:** ئه مه وایه.

ئوگۆستین: ئیتر چۆن، ئه گهر لیت بیرسم: تو چۆن ناوه کان خو یان، واته ئه و دهنگه ی به دوو برکه ده رده بر دړی؟ ئایا تو به راستی وه لامم ناده یه وه که: پیتی ده لیم ناو؟

ئه دیودات: به ئی.

ئوگۆستین: ئایا ئه و سیمبوله ی تو به ناو ناوی ده به ی که ئیمه به چوار برکه ده ری ده برین، به هه ر شیوازه، که خو ی خو ی ده رده بری، کاتیک ئیمه ده لپین وشه ی پیتوهندی؟ ئه و ناوه له گه ل ئه وه شدا له نیو ئه واندا نییه که ئه و نیشانیان ده دات و به وان ناژمیتر.

ئه دیودات: ئه وه به ته واره تی په سند ده که م.

ئوگۆستین: ئه مه واتای تیبینییه کانه که ناو به هه ماهه نگی له گه ل یه کچی دیکه دا که ئه و دیاری ده کات، خو ی ده رده بری و ده ستنیشان ده کات، تو ش ده توانی خو ت به و پیتی له دهنگه که دلنیا بی و پشت راستی بکه یته وه.

ئه دیودات: ئه مه ئیستا سووک و ئاسانه، له گه ل ئه وه شدا یه که م شت من خو م هۆش له وه به که ده کړی به گشتی و به تاییه تی قسه له ناو بکرتیت، به لام دهنگ نا کړی له ژیر هه شت به شه رسته کاندایا بری، هه ربویه من له و با وهره دام جگه له جیا وازی دهنگه کان، جیا وازی له نیویاندا هه به.

ئوگۆستین: ئیتر پتر، ئایا تو له و با وهره دای که وشه ی «ناو» به لاتینی و وشه ی «ناو» به یونانی جگه له جیا وازی دهنگ له نیوان ههردوو زماندا، که زمانی لاتینی و زمان یونانی له یه ک جیا ده کاته وه، جیا وازییه کی دیکه پشت راست ده کړیته وه؟! **ئه دیودات:** له و جیا وازییه به و لاوه جیا وازییه کی تر نازانم.

ئوگۆستین: ئیستا ئیمه گه یشتینه ئه وه ی چه ند سیمبولیک بوونی هه به که خو یان ده ستنیشان ده که ن و پیکه وه ده ستیاوی یه کتری ده رده برن، گشتی، ئه وی له لایه ن یه کتیکیا نه وه ده رده بر دړی له لایه ن ئه وی دیکه ش

دهرده پردی، جگه له دهنگ له هیچی تردا جیاواز نین. بهو پیتیبه ئیمه ئه و جورهی چواره مان دۆزیبه وه، سیتیبه که ی پیتشوو تر ده کړی له لایهن ناو، ههروه ها له لایهن وشه وه رابگه یه نرین. **ئهدیودات:** ئیمه بهم ناقاره گه یشتین.

پیداچوونه وه

۱۹۱۷): **ئوگوستین:** ئیستا هه ده کهم تۆ به هه موو ئه وه دا بچیته وه که تا ئیستا له هاو په یقینه که ماندا پیتی گه یشتین.

ئهدیودات: به پیتی توانستم ئه وه نده ی له دهستم بیت ده مه وئ ئه مه بکه م. یه که م شت، ئه وه نده ی من له بیرم بیت، ماوه یه ک پرسیمان بۆچی ئیمه ده په یقین، دوا یی ده رکه وت که ئیمه به نیازی فیرکردن، یان وه بیره اتنه وه قسه ده که یین، کاتیک ئیمه ده پرسین، ده بی ئه وه ی لیتی ده پرسری فیر بی و ئیمه ده خوازین گویمان له چی بی و چ بیستین. ئیمه کاتیک گۆرانی ده بیژین وا پچ ده چی بۆ خوشی و دلخوشی بوون بی- نه ک به واتای ته وا وه تی مه به ست- ههروه ها له نوێژکردندا بۆ ره ب، نابج له باره یه وه وای دابنن ئه و شتیک فیر ده بی، یان وه بیر دیته وه. توانایی و ئه رکی وشه کان ئیتر ئه وه یه ئیمه خۆمان، یان کهسانی دیکه به هۆی ئیمه وه شتیان وه بیر بیته وه، یان شت فیر بین، دوا ی ئه وه ی وه ک راستیه ک به لایه کدا خرا، که وشه کان له سیمبۆل به ولاره نین، به لام ئه وه ی شتیک ده ستنیشان نه کات و ده ری نه بری و ئاماژه ی پچ نه دا به سیمبۆل دانانری. پارچه هه لبه ستیک بۆ پیتشیار کردم بۆ ئه وه ی ده ری به خم وشه تاکه کان چی دیار و ده ستنیشان ده که ن. هه لبه سته که ئه مه یه :

«- Si nihil ex tanta superis Placet urbe re- lingu» (ئه لیا ده، کتیبی یه که م- دیری ۶۵۹. به ئه لمانی به و جوره یه: «ئه گه ره به دلی خوا وه نده کان بیت، هیچ شتیک له و شاره گرینگه به پیتوه نامینن»، ئه گه رچی وشه ی هیچ، ناسراو و ناشکرایه، به لام نه ماننتوانی ناشکرای بکه یین ئاماژه به چی ده دات و چی ده رده بری، کاتیک بۆم روون بۆوه ئیمه به بی بنه ما و هه ره مه کیانه ئه و وشه یه مان له قسه کردندا به کارنه هیتا وه، به لکو خواستوو مانه گوێگر له شتیک ئاگادار بکه ینه وه، تۆ

وه لامت دامه وه گوتت: ئه و وشه هه لچوون و ورووژاندنی ده روون ده گه یه نی که به دوا ی شتیکدا ده گه ری و دوا یی بۆی ده رده که وئ ئه و شته بوونی نییه، یان تۆ له و با وه رده ای که ئه و شته ده دۆزیته وه، به لام خۆت له مه بوارد- به جوره گه مه کردنی که وه- بچیته نیو کیتشه یه کی سه ختی زه به للاحه وه و یه کلایی کردنه وه که ت دوا خست، که چی من به لیتنه که تم له بیر نه چووه که له باره یه وه دات. کاتیک ویستم وشه ی سیتیبه له هه لبه سته که شرۆفه بکه م تۆزیت لی کردم که وشه یه کی به رانبه ری نه هیتنم، به لکو بۆت روون بکه مه وه ئه و وشه یه ئاماژه به چ شتیک ده دات، منیش له وه لامدا وتم ئه مه له قسه کردندا له کردن نایه ت، دواتر گه یشتینه ئه و شتانه ی به په نجه و قامک ئاماژه یان پچ ده درئ بۆ ئه و که سه ی لییان پرسن. من وام داده نا که ئه وان هه موو شته جه سته یه کانن، به لام دوا یی بۆمان ده رکه وت ئه وان ته نیا هه ر ئه و شتانه ن که ده دیترین. ئیتر نازانم چۆن قسه کردنه که مان گه یشته لای که ر و نابیست و ئه کته ران، که ئاماژه به بزووتنه وه و جوولاندن ده دن: نه ک ته نیا هه ر به شته دیترا و به ردیده کان، به لکو به شتی تری زۆر و زه به نده و گشت ئه وان ی قسه مان لی کردن. له گه ل ئه وه شدا گه یشتینه ئه وه ی که ئه و جوره جوولان و بزووتنه وان هه ش سیمبۆلن.

ئه نجا ئه و پرسیاره مان کرد: چۆن ده توانین به بی سیمبۆل ئاماژه به و شته بکه یین؟ که سیمبۆل ئاماژه ی پچ ده دات. ده بی دان به وه دا بنریت که به سیمبۆل ئاماژه به و دیواره و ئه و ره نگه و گشت ئه وان هه ددریت که به چا و ده دیترین. له به ر ئه وه ی من به هه لئه وام دانابوو ئه مانه له کردن نایه ن، له دوا ییدا ده رکه وت که ده توانری به بی سیمبۆل ئاماژه به و کار و کردارانه بدری که پرسیارمان له باره یانه وه لی ده کړی و ده کړی ئیمه بیانکه یین دوا ی ئه وه ی داوامان لی ده کړی. قسه کردن راسته له و جور و با به ته نییه، به لام ئه گه ره له قسه کردندا لیمان پرسن زمان چیه؟ ئه وه روونه که هه ره به زمان خۆی ئاسانه ئاماژه ی پچ به دین و روونی بکه ینه وه.

(۲۰) ئه مه مان گوت بۆ ئه وه ی به یه نینه وه بیر و یاد که به هۆی سیمبۆل، سیمبۆلیکی دیکه، یان به هۆی سیمبۆل شتیکی تر که سه ره به سیمبۆله که نییه، یان ههروه ها به بی سیمبۆل ئاماژه به چالاکی کردار بدریت، ئه مه ش له وه لامی پرسیاریکدا کردمان، ئه نجا پریارمان

دا له سې رهوشه که به که میان ورد و تیوریبانه تاووتو بکهین. ئەو تاووتو و قسه له کردنه دەری خست له به شتیکیدا چەند سیمبۆلیک ههیه که لهو سیمبۆلانه ئەوان دیار و دەستنیشان دهکەن، بهلام ناکرێ خۆیان دەستنیشان بکرین ئەمە چوار برگه ییبه کان دهگرتهوه کاتیک قسه له «وشه ی پتوهندی» دهکریت. له لایه کی دیکه وه، له به شتیکی دیکهیدا چەند سیمبۆلیک ههه به هۆبانه وه ئەم کاره دهکریت. وهک ئەوهی که ئیمه قسه له «سیمبۆل» دهکەین وشه یه که دهرده پرین و کاتیک ده لێین «وشه» سیمبۆلیک دیاری دهکەین. ئیتر سیمبۆل و وشه له لایه که وه دوو سیمبۆل و له لایه کی دیکه وه دوو وشه. لهو جۆره (کلاسه) سیمبۆلانه که دهستیایو یه کتری دیار و دەستنیشان دهکەن، دهستیای به زۆر شت ناگات و هه ندیکیان زۆر شت دهگرتهوه و هه ندیکێ تری دیار بکراویان ته نیا هه ر خۆیان دهگرتهوه، به واتایه کی دیکه هه ندیکیان له واتادا یه کسان و وهک یه کن هه ندیکێ دیکه یان جیاوازن و هه ندیکێ تریان له واتا و دهر پریندا یه کسانن.

وشه دوو برگه ییبه که کاتیک باسی «سیمبۆل» دهکەین، گوتمان له دهنگه که ی ده بێ به ئاسانی هه موو شتیکی دهستنیشان دهکات، بهلام کاتیک ده لێین «وشه»، ئەمە سیمبۆلی هه موو سیمبۆلیک نییه، به لکو ته نیا هی ئەوانه یه که به هۆی دهر پرینی دهنگه وه پهیدا ده بن و ده که ونه وه، بۆ به له مه وه دهر ده که وێ: ئەگه رچی له هه مان کاتادا، وشه به هۆی سیمبۆل و سیمبۆل به هۆی وشه وه، واتا یه که برگه یی به هۆی دوو برگه یی و دوو برگه یی به هۆی یه که برگه ییبه وه دیار و دەستنیشان دهکریت، ئەوه «سیمبۆل» بایه ختیکی پتری له «وشه» هه یه، چونکه پتر له وشه بر دهکات و درێژ ده بێته وه و ئەو دوو برگه ییبه پتر له یه که برگه ییبه که ئاماژه ده دات و شت دیار و دهستنیشان دهکات، بهلام وشه به گشتی و ناو به گشتی یه کسانن له واتادا. پرۆسه ی به لگه هیتانه وه و سه لماندن به تایبه تی فیری کردین که گشت به شه کانی رسته ناون، چونکه ئیمه ده کرێ راناویان بخه یه سه ر و ده توانین بلێین ئەو به شانه بۆ ناوانانی شت به کار دین، بهلام ناکرێ هه یچ به شتیکی بخریته سه ر کردار بۆ ئەوهی بێته دهسته واژه یه کی ته واوه تی دهر پر. ئەگه ر ناو و وشه له واتادا یه کسان بوون وشه کانی شت ناون که واته هه ردووکیان

ناون، ئەگه رچی هه مان واتاشیان نه بێت. مرۆف به هۆی هۆکاریک باسی وشه دهکات و به هۆی هۆکاریک تره وه قسه له ناو دهکات، ئەمەش به باوه رتیکی پته وه وه به تیرو ته سه لی روون کرایه وه. به پیتی داتا ئیمپرییه (ئه زمونی) یه کان یه کتیک له وان بۆ ئەوه به کار دێ به رگویی بکه وێ و ئەوهی تر بۆ ئەوهی وه بی ره اته نه وهی دهر وون دهستنیشان بکری. ئەمە له وه دا ده زانری، ئیمه که قسه دهکەین ده مانه وێ شتیکی به یاد و وه بی ره اته نه وه بسپیترین، ئەوکاته دهر ده که وێ که قسه یه کی راست دهکەین: ئەو شته چ ناویکی هه یه؟! بهلام ئیمه رانه اته وین بلێین: ئەو شته چ وشه یه کی هه یه؟! وهک نمونه ی سیمبۆله کان که نه ک فره، به لکو به گشتی هه مان شت نیشان ده دن له نیواندا به دهر و جگه له دهنگ و پیته کان هه یچ جیاوازییه کی دیکه نییه، ئیمه لیته دا «ناو» مان راگه یاند. شتیکی تر ماوه که من نه مگوته وه: له نیو جۆری چینی سیمبۆله کاند که دهستیایو یه کتری دهستنیشان دهکەن و ئاماژه به یه کتری ده دن، نیانه که ئاماژه به خۆی نه کات، ئاماژه به شتی تر ده دات، ئەمە ئەوه بوو که من تانیستا له بیرمه. تۆ به باوه ری من شتیکی نه درکاند ئەگه ر به زانین و دلنیا یی پشت ئەستور نه بووبی، هه ز ده که ی ئیستا به ورد بوونه وه یه کی ورد پر یاریده ی ئایا من ئەو با به تانه م به دروستی و به نه زم و ریکو پیتیکی گوته وه!؟

پشوو

٨ (٢١) ئۆگۆستین: به راستی تۆ به یاده وه ریه کی چاکه وه یه گجار هه موو ئەوانه ی که من ده مویست به بیرت هینا یه وه و وا بۆم دهر ده که وێ، بۆ ئەوهی دانت بۆ پیدا بنیم ئەو شتانه ئیستا پتر روون و ئاشکران له چاو پێشتر که هه ردوو کمان پتکه وه شروقه مان ده کرد و لیمان ده کۆلینه وه و کێ ده یزانی تیشک بخریته سه ر چ که لینیکی په نای شار دراوه، بهلام له گه ل تۆ من مه به ستم له و گه یشتنه چی بووه به و ریگا پر پیچ و په نایه دا؟ لیته دا قورس و سه خته بگوتری. دوور نییه تۆ وا باوه ر بکه ی که ئیمه گه مه ده که یین و به هۆی خو خه ریک کردن به چەند کیشه یه کی زا رۆکانه وه (مندالانه وه) خو مان له با به ته گرینگه کان به لاری دا ده به یین، یان به دوای سوودیکی بچووک، یان ناوه نجیدا ده گه رین، یان ئەگه ر

تۆوا باوهر بکهی که ئهو هاوپه یقیینه دهیوهی بگاته شتیکی به سوود و گرینگ، ههز دهکهی ئیستا که بزانی، یان بهلای کهمهوه له بارهیهوه شتیکی شارهزا بی، ههز دهکهم باوهرم پی بکهی: من بهو وتوویره نه مویستوه هیج نمایشیکی بی بایهخ بکهم- ئهگهچی دوور نییه من ههندیکی جار بهگالته کردنهوه شتم درکاندی- نابی ئه مه به مندال جاری و کهمی دابری، ئه گهر من گوتم: به خسته وهری و ژبانی هه تاهه تایی (نه مری) ههیه، داواکارم ره ب بهرهو چی و کوئی رابه ریم بکات! بهرهو راستی و راسته قینه خوی به چند قوناغیکی دیاریکراودا که له گهل لاوازی ههنگاوه کافماندا بگونجین، دهبی من ئهو ترسه له دلما بی که من جیگای پیکه نین بم و پیم پی بکه نن، چونکه ئهو رینگا گرنگه م گرتوه نهک بههوی سه رنجدانی بابهت و شمه که کانهوه خویان که دهبی دیار و دهستنیشان بکرین و ئامازهبان پی بدری، به لکو بهوه دهستم پی کردوه سیمبۆله کانیان بکه م به که رهسته ی توژی نهوه. دهبی تو لیم بیوری که بهو جو ره دهستم پی کردوه و مه بهست و نیازم پیوه ندییان به گه مه و یاری کردن له گهلندا نه بووه و له پیناوی گه مه دا نییه، به لکو بو ئه وه م بووه به مه شق و پهراوه و راهینان هه تزه کانی دهروون و ژیر و توانایی وردیونه وهی وردتر گه شه و په ره پی بدهم بو ئه وه و بهو نیازهی بههوی گه رموگوری و روشنایی ئه و کایه و دهقه ره وه که ژباری به خسته وهری له ویدا به دهست دیت نهک هه ر بچینه ژیر باریه وه، به لکو خوشمان بوئ و بتوانین شهیدی بین.

ئهدیوات: گیانه بهردهوام وهک چۆن دهستت پی کرد، هیج جار یک نامه یی، ئه وهی به باوهری تو شایسته ی گوتنه و بایهخی باسکردنی ههیه، سه رزه نشت بکه م.

ئه وهری دووه م

رۆلی زمان و فیربوون چوونه وه سه ر سیمبۆله کان

(۲۲): باشه! ئیمه ده مانه وی دواتر ده رباره ی ئه و کایه به توژی نه وه بکه بین که تیدا بههوی سیمبۆله وه سیمبۆلی تر دیار و دهستنیشان نا کرین، به لکو ئه وهی ئیمه به «ئاماده یی و بوونی توانایی دهستنیشان کردن» ناومان برد. پیم هه موو شتیکی پیم بلای ئایا مرۆف- مرۆفه.

ئهدیوات: به راست من ئیستا نازانم ئایا تو گالته ناکه ی؟!

ئوگۆستین: چۆن وا؟

ئهدیوات: چونکه تو و باوهر دهکهی که دهبوو له من بیرسی: ئا مرۆف شتیکی دیکه به جگه له وهی که مرۆف بیته.

ئوگۆستین: من له و باوهره دام که تو وای داده نیتی من گه مهت له گهلدا دهکه م کاتیک که پرسیم: ئایا یه که م پرگه ی ئه و ناوه «مرۆف» له دوو پرگه ی «مر» «و» به و لاوه نه بی.

ئهدیوات: به دلنیا ییه وه.

ئوگۆستین: ئه گهر ئه و دوو پرگه به پیکه وه بنرین، وشه ی «مرۆف» ده که ویتته وه، نکولی له مه ده که ی؟!

ئهدیوات: به هیج جو ریک نه.

ئوگۆستین: ئیستر من ده پرسم: ئایا تو له گهل به یه که وه نانی ئه و دوو پرگه به ی؟!

ئهدیوات: نه، به لام ده بینم تو ده ته وی به ره و چی بچیت.

ئوگۆستین: شته که ده ربیره، بو ئه وهی تو من به به دکار دانه نیتی.

ئهدیوات: مه به ستت ئه وهیه، ده کری بریار بدری که من مرۆف نیم.

ئوگۆستین: چۆن؟ ئایا تو هه ر ئه و بیرو بوچوونه ت نییه دوای ئه وهی گشت پیشه کییه کانت سه لماند و په سندکرد که راستن و ئه و ئه نجامه ش که و ته وه.

ئهدیوات: من بوچوونی خۆمت پی ده لیم ئه گهر له تو وه بیستم و بزانه، ئایا تو به و پرسیارهت له من: ئایا مرۆف مرۆفه مه به ستت هه ردوو پرگه که به، یان شته که خوی بوو که ئه وان دهستنیشانی ده که ن، پرسیت.

ئوگۆستین: گیانه توخۆت بیلای، به چ واتایهک تو له و پرسیاره ی من تیگه یشتی، ئه گهر پرسینه که لیل و ته موژاوی بی، ده بوو پیشه کی تو به وریایی سه رنجی پرسیاره که ت دابایه و پیم دلنیا بوونت. وه لامت نه دابایه وه بو ئه وهی بۆت روون بایه وه به چ مه به ستیک پرسیاره که کراوه.

ئهدیوات: چ به ره به ستیک ده بوو ئه و ته موژاوی و نا روونییه له به رده مدا ئه گهر مرۆف وه لامی هه ردوو کیانم دابایه وه؟! هه ر چۆنیک بیت راستییه که ی مرۆف هه ر

مرۆڤه (homo)، ئەو دوو برگە یەش لەمە بەولاولە نین و ئەوەش کە ئاماژە ی پێ دەدەن و دەستنیسانی دەکەن. لەم لاولە بەولاولە نییە کە شتە کە خۆبەتی.

ئۆگۆستین: وەلامیکی ئەوپەری زبەرەکانە بوو، بەلام بۆ چی تۆ ھەر تەنیا ناوی مرۆڤت بەدوو لایەنە کە لیکدا یەو، نەک ئەو شتانە ی تر کە ئیمە قسەمان لێ کردن؟!

ئەدیووات: بە چ پێوەریک گازندەم لێ دەکری، من ئەوانی دیکەش بەو جورە تینە گەیشتم و لیکم نەدایتەو؟!

ئۆگۆستین: تەنیا وەلامی پرسباری یە کە مەم بەدەرەو، بەبێ ئەو ی بچیتە سەر بابەتی دیکە، ئەگەر قسە کە ی منت بە چەند برگە یەکی دەنگدار دانابایە، وەلامی هیچت نەدەدامەو، چونکە من وا دەھاتمە بەرچاوت ھەر وەک ئەو ی پرسبارم لێ نەکردی، ئیستە من سێ وشە بەدەنگ دینم و من ناوەراستە کە دووبارە دەکەمەو کاتیەک من دەپرسم «ئایا مرۆڤ مرۆڤە؟! تۆ وشە ی یە کە م و دوا ییت (!? Utrum homo homo sit) نەک وەک سیمبۆلی رووت، بەلکو وەک ئەو ی کە بەھۆی سیمبۆلەکانەو دەستنیسان دەکری تێی گەیشتووی، ئیتر ئەمە خۆی بابەتە کە روون دەکاتەو. لە ھەمان کاتدا تۆ بە برۆا و دلنیایی تەواووە ئەو بۆچوونەت لە لا گەلالە بووبوو کە پتویستە وەلامی پرسبارە کە م بەدەیتەو.

ئەدیووات: راست دەکە ی.

ئۆگۆستین: بۆچی بەدلت بوو لە وشە ی ناوەراست بە پتیی دەنگە کە و ئەو شتە ی ئاماژە ی پێ دەدات تێ بگەیت؟!

ئەدیووات: تەماشای بکە! من بەو جورە ھەموو شتیەک تێ دەگەم کە چۆن شتیەک دیار و دەستنیسان دەکریت، چونکە من لە گەلتەم کە ناتوانین و تووێژ بکەین ئەگەر دەروون- ژیر- بەھۆی وشەو روو لەو نەکات کە سیمبۆلەکان ئاماژە ی پێ دەدەن، ھەر بۆیە نیشانم بە، بە چ ریگا و شیوازتیکی من لە ئەنجامگیرییە کە دا کە پتیی گەیشتم: «من مرۆڤ نیم» بەو ھەلە یە دا چووم.

ئۆگۆستین: من ناخوایم پتر بۆم، بەلکو جاریکی دیکە ھەر پرسبارە کە خۆی دەکەمەو بۆ ئەو ی تۆ خۆت بتوانی بیدۆزیو بەو لە چیدا و لە کو ی ھەلەت کردوو.

ئەدیووات: باشە.

(۲۳): **ئۆگۆستین:** ناچمەو سەر پرسباری یە کە مەم، چونکە تۆ لیتی بوویتەو، بە تەواوہتی لەو بکۆلەو، ئایا برگە ی «مر» لە «مر» بەولاولە نییە و «ۆڤ» لە «ۆڤ» بەولاولە نییە.

ئەدیووات: من لەو بەولاولە هیچی تر ناوانم.

ئۆگۆستین: جوان بێر بکەو ئایا لە پتیکەو لکانی ھەر دوو برگە کە مرۆڤ پتیکدی و پەیدا دەبی.

ئەدیووات: بە هیچ جورتیکی من نامەو ی ئەمە بسەلمینم، ئیمە لەو دا یە کمان دەگرت و یەک را بووین، ئەوەش بەراستی لە جیتیگی خۆیدا بوو، لە کاتی لە ئارادا بوونی سیمبۆلدا دەبێ ئاگاداری ئەو بێن کە ئاماژە ی پێ دەدری و بنەمای سەرنجدانی نیشاندرارە کە پتوور بێ بۆ پەسند کردن، یان رەت کردنەو ی ئەو ی دەگوتری. ئیمە دانمان بەو دا نا کە برگە دا براو لیک جیا بووکان کە هیچ رۆل و ئەرکیکی دیار و دەستنیسان کردنیان نییە تەنیا ھەر دەنگن.

ئۆگۆستین: کە و ابوو لەو باوەرە دا ی و سەرگەرمانە ی پێ لەسەر ئەو دادەگری کە دەبێ مرۆڤ تەنیا ھەر وەلامی ئەو پرسبارە بداتەو دەربارە ی ئەو شتانە کە بەھۆی وشەو ئاماژە یان پێ دەدری و دەستنیسان دەکری.

ئەدیووات: تێ ناگەم بۆ نا بێ من ئەو بیروبوچوونەم ھەبێ، ئەگەر تەنیا ئەو بە پتیشمەرج دا بنریت کە بۆ ئەمانە وشە ھە یە.

ئۆگۆستین: دەخوایم بزنام، چۆن رووبەر رووی ئەو کە سە دەبیەو کە رای ھیناوین بە گالتە جارییەو لیتی بیستین کە ئەو گەیشتووە تە ئەو ئەنجامە ی شیری لە دەمی ھاو پە یقینە کە یدا ھیناوە تە دەری! ئەنجا لیتی پرسبوو ئایا ئەو شتانە ی قسە یان لێ دەکەین لە دەمانەو دینە دەروە، یان نا، لە بەر ئەو ی ھاو پە یقینە کە ی نەیتوانیو نکو لی لەو بکات، بریاری داو، ئەمەش بە لایەو سووک و ئاسان بوو، ناوی شیر بۆ ئەو کە سە بە پتیی کە لە گەلیدا داو. کاتیەک ئەو روویداو گالتە ی پێ کردوو. ئەگەر گشت ئەو ی دەلیلین لە دەمەو بیتە دەری، ھەر وەک ئەو دانی پیداناو، ئەو ناتوانی نکو لی لەو بکات کە گوتی شیر، ئیتر وا دەردە کەو ی کە ئەو مرۆڤە نیازپاکە زیندەو ەریکی ترسناکی زەبە للاح رشاو تەو.

ئەدیووات: ئەو ی راستی بێ، سەخت و گران نییە رووبەر رووی ئەو گالتە جارییە بیستەو، چونکە من ئەو

ناسه لیتیم که هه رچی قسه ی لی بکه یین له ده مانه وه دیته ده ری، چونکه نه وی ئیمه ده یلین بریتییبه له ده ستیشان کردن، به لام نه ک شت، به لکو نه و سیمبۆله که شتی پی دیار و ده ستیشان ده که یین و ناماژهی پی ده ده یین له ده می قسه که ره وه دیته ده ری، ته نیا نه وه نه بی که سیمبۆله کان خویان شته ناماژه پی دراوه کان بن. پیشتر باسی نه و چین و کلاسه ی (سیمبۆل) مان کرد.

(۲۴) **ئۆگۆستین:** تۆ ده توانی سه رکه و تووانه وه لامی نه و که سه بده یته وه، به لام تۆ ده توانی چی وه لام بده یته وه نه گه ر لیت پیرسم ئایا «مرۆف» ناوه؟

ئه دیودات: شتیکی سروشتییبه، نه و ناوه.

ئۆگۆستین: چۆن؟ ئایا که تۆ ده بینم، ناویک به دی ده که م؟

ئه دیودات: نه .

ئۆگۆستین: ئایا پیویسته پیت بلیم چ ئه نجامیتک ده که ویتنه وه؟!

ئه دیودات: نه . تکا ده که م. من خو شم ده توانم وه لامه که بده مه وه، من وتم من مرۆف نیم، وه لامی نه و پرسیاره تم دایه وه، ئایا «مرۆف» ناوه. وتم ناوه.

ئۆگۆستین: من نه و ویتنه یه له میتشکم دایه که تۆ هه ره مه کی و بی بنه ما به سه ر نه و وه لامه دا نه که و تووی، ئیتر قانونی ژیر که له ناخی ده روو مان دایه به سه ر وریایی و ئاگادارییه که دا زال بووه، به تایبه تی من ده پرسم: مرۆف چییه؟ دوور نییه وه لامه که ت نه وه بی که نه و زینده وه ره، به لام من لیت ده پرسم: چ به شتیکی رسته «مرۆف» ه، ده کری وه لامه راسته که ت نه وه بی: نه و ناویکه، چونکه، ئیتر، مرۆف ناوه و زینده وه ریشه، وه لامیکی دروسته له هه مان کاتدا، راسته: قسه له وه بکری که ناوه له و روانگه وه که سیمبۆله و له م روانگه شه وه ده ستیشان ده کری، زینده وه ره. ئیتر نه وی ده پرسی ئایا مرۆف ناویکه، من ناتوانم له م وه لامه پتری بده مه وه که بابه ته که خو ی نه مه یه، چونکه روون و ئاشکرایه نه و ده یه وی وه لامه که م له سۆنگه ی سیمبۆله وه بی. خو نه گه ر پیرسی: ئایا «مرۆف» زینده وه ریکه. دوور نه بوو من لیتره له گه ل نه و بم. نه گه ر نه و به بی نه وه ی «ناو» و «زینده وه ر» باس بکات و ته نیا هه ر پیرسی «مرۆف» چییه، ده روون، میتشک روو له وه ده کات نه و دوو برگه یه «مر-ۆف» چی ده گه یه نی به پیتی نه و

بنه میانه ی ئاخواتن که په سندان کردن، خو نه گه ر پیناسه یه کیش پیشکه ش بکریت، ده لیم: زینده وه ریکه ژیره ده مرئ» یان نه مه بیروبو چوونی تۆ نییه؟

ئه دیودات: بگره به ته وای وایه. ئیمه نه گه ر دانمان پیدانا مرۆف ناویکه، چۆن ئیمه ده توانین له و نه نجامه شه رمه زارییه که نه وه ی لی که و تۆته وه: ئیمه مرۆف نین، ده رباز بین؟!

ئۆگۆستین: ئیتر له وه به و لاوه تۆ ده ته وی چی بلیتی، با به هو ی راگه یان دن له و باره یه وه: ئیمه له سۆنگه ی په سندرک دنی پرسیاره که ره وه، نه و نه نجامه مان نه خستوه ته وه، ده توانین خو مان ی لی لابه دین و ده رباز بین، یان خو نه گه ر نه و پیتی لی نا که له و روانگه یه وه که و تووه ته وه، نه و کاته نه نجامگیرییبه که ی نابیته مایه ی نارحه تی و نیگه رانی. ده بی من چ گومانیتک دامگریت نه گه ر بیتو من دانم پیدانا «مرۆف»، اتا نه و یه ک برگه ییه، نیم.

ئه دیودات: تۆ به ته و او ده تی راست ده که ی، به لام بزچی مرۆف بیزار ده بی نه گه ر هاتو گوترا: «ئیتیر له نه نجامدا تۆ مرۆف نیت» نه گه رچی، بگره به پیتی نه و پیشه کییانه نه ده کرا هیچ شتیکی راست بگوترا بایه.

ئۆگۆستین: له بهر نه وه ی ناتوانم ریگر بم له وه ی باوه رم به وه بیت: نه نجامه که ده چیتنه وه سه ر نه وه ی که به هو یه وه یه ک برگه ییه که ناماژهی پی ده ده ری و ده ستیشان ده کری، نه وه نه ده ی گو ی بیستی ده نگه ی نه و وشانه ده بم، ئیتر پشت نه ستور به و رینماییه ی سروشت ئاسا به سه ر گشت شتدا جیبه جی ده بی: کاتیک گو ی بیستی سیمبۆل ده بین، ئاگاداری و سه رنجمان روو له شته کان ده کن.

ئه دیودات: نه وی گوتت په سنده له لام.

سه رچاوه:

- Augustinus: De Magistro. Uber den Lehrer. Reclam. Stutthart 1998. S.39-75.